

Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas
Nijverheidsstraat 26-38
1040 Brussel
Tel.: 02/289.76.11
Fax: 02/289.76.99

COMMISSIE VOOR DE REGULERING VAN DE ELEKTRICITEIT EN HET GAS

VOORSTEL

(C)030701-CDC-196

van

'koninklijk besluit tot vaststelling van de nadere regels voor de compensatie van de reële net-tokost die voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitsmarkt en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan door de betrokken marktoperatoren'

gedaan met toepassing van artikel 20, §2, vierde lid, en 23, §2, tweede lid, 1°, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt

1 juli 2003

VOORSTEL

De COMMISSIE VOOR DE REGULERING VAN DE ELEKTRICITEIT EN HET GAS (CREG) heeft een voorstel gemaakt voor de bepaling van de nadere regels voor de compensatie van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitsmarkt en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan door de betrokken operatoren.

Artikel 20, §2, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, vervangen door artikel 21 van de wet van 20 maart 2003 tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 en van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, bepaalt onder meer dat de Koning, op voorstel van de CREG, de nadere regels vastlegt voor de compensatie van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitsmarkt, alsook de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan door de betrokken operatoren.

Het gaat meer in het bijzonder over de reële nettokost die voor elektriciteitsbedrijven voortvloeit uit de elektriciteitsbevoorrading van residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie aan maximumprijzen bepaald door de federale minister bevoegd voor economie bij ministerieel besluit van 15 mei 2003 "tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie".

Het voorstel werd overgemaakt aan de Algemene Raad van de CREG op 10 april 2003. Het werd besproken in de werkgroep "Maximumprijzen" van de Algemene Raad die vergaderde op 21 mei 2003 en op 11 en 16 juni 2003. Op basis van deze werkzaamheden stelde de werkgroep een ontwerp van advies op dat besproken werd door de Algemene Raad tijdens haar vergadering van 18 juni 2003. Dit advies wordt samen met dit voorstel aan de Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling overgemaakt.

Op zijn vergadering van 1 juli 2003 heeft het Directiecomité van de CREG beslist hierna volgend voorstel in te dienen.

Dit voorstel bevat drie delen. In het eerste deel wordt het wettelijk kader besproken. In het tweede deel wordt het voorstel van koninklijk besluit tot vaststelling van de nadere regels voor de compensatie van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitsmarkt en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan door de betrokken operatoren toegelicht. In een derde deel pleit de CREG voor dringende wijzigingen aan het wettelijk kader teneinde een forfaitair systeem te voorzien zowel voor het vaststellen van sociale maximumprijzen als voor de terugbetaling van de nettokost aan de betrokken marktoperatoren. De bijlagen tenslotte omvatten concrete voorstellen van koninklijk besluit. De eerste onder hen bevat een voorstel van koninklijk besluit tot bepaling van de nadere regels voor de compensatie van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitsmarkt en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan door de betrokken operatoren. De tweede bijlage bevat een alternatief voorstel van koninklijk besluit gebaseerd op een forfaitair systeem, dat geldt in ondergeschikte orde, dit wil zeggen op voorwaarde dat de vereiste wijzigingen aan het wettelijk kader worden doorgevoerd.

WETTELIJK KADER

De elektriciteitswet

1. Het voorstel van koninklijk besluit tot bepaling van de nadere regels voor de compensatie van de reële nettokost en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen ervan door de betrokken operatoren (hierna 'het besluit') geeft uitvoering aan artikel 20, §2, vierde lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna 'de elektriciteitswet'), vervangen door artikel 21 van de wet van 20 maart 2003 tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 en van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna 'de wet van 20 maart 2003').

Overeenkomstig artikel 31 van de wet van 20 maart 2003 treedt artikel 21 in werking op 1 juli 2003.

2. Het nieuwe artikel 20, §2, van de elektriciteitswet bepaalt het volgende :

“Na advies van de commissie en overleg met de gewesten kan de federale minister bevoegd voor economie, na beraadslaging in de Ministerraad, maximumprijzen vaststellen per kWh geldig voor het gehele grondgebied, voor de levering van elektriciteit aan residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie. Deze maximumprijzen omvatten geen enkel forfaitair bedrag en geen enkele vergoeding.

De elektriciteitsbedrijven verzekeren de bevoorrading van residentiële beschermde klanten tegen de maximumprijzen bepaald krachtens het eerste lid en voeren een afzonderlijke boekhouding voor deze activiteit.

De reële nettokost die voortvloeit uit deze activiteit wordt gefinancierd door toeslagen op de tarieven bedoeld in artikel 12 of door heffingen op alle of objectief bepaalde categorieën van energieverbruikers of marktoperatoren.

Op voorstel van de commissie stelt de Koning de regels vast voor de bepaling van deze kost en de tussenkomst ten gunste van de betrokken marktoperatoren voor het ten laste nemen ervan. Zijn financiering wordt georganiseerd door een fonds onder beheer van de commissie, volgens de regels bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Elk besluit dat een toeslag of heffing zoals bedoeld in het derde lid invoert, wordt geacht nooit uitwerking te hebben gehad indien het niet bij wet is bekrachtigd binnen de twaalf maanden na de datum van zijn inwerkingtreding.

De bepalingen van de wet van 22 januari 1945 op de economische reglementering en de prijzen zijn van toepassing, met uitzondering van artikel 2, §4, laatste lid, en §5, voor de bepaling van de maximumprijzen bedoeld in paragraaf 1 en in het eerste lid.”

Het elektriciteitsbedrijf/de elektriciteitsbedrijven dat/die de reële nettokost zal/zullen dragen die voortvloeit uit de bevoorrading van residentiële beschermde klanten tegen maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie is/zijn derhalve het elektriciteitsbedrijf/de elektriciteitsbedrijven dat/die wordt/worden aangewezen door de gewesten teneinde deze openbare dienstverplichting te vervullen. Zulks blijkt ten andere uit de memorie van toelichting van de wet van 20 maart 2003 :

“Om de automatische toekenning van dit sociaal tarief voor elektriciteit en gas te verzekeren, de kosten ervan te minimaliseren en een adequate controle van dit systeem te garanderen, zal het de gewestelijke overheden toekomen om het bedrijf/de bedrijven uit de sector, die belast is/zijn met de levering aan beschermde klanten op hun respectievelijk grondgebied, te bepalen.”¹

De elektriciteitsbedrijven die belast worden met de bevoorrading van de residentiële beschermde klanten zullen ten opzichte van deze klanten optreden als leveranciers. De termen ‘electriciteitsbedrijf’ en ‘leverancier’ zullen hierna door elkaar worden gebruikt.

Sociale maximumprijzen

3. Aan artikel 20, §2, eerste lid, van de elektriciteitswet werd reeds uitvoering gegeven door het ministerieel besluit van 15 mei 2003 tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie (hierna 'het ministerieel besluit van 15 mei 2003').

De minister bevoegd voor economie heeft zijn bevoegdheid, neergelegd in artikel 20, §2, eerste lid, van de elektriciteitswet, evenwel slechts gedeeltelijk uitgeoefend. Artikel 2 van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 bepaalt immers dat de elektriciteitsbedrijven de bevoorrading van de *in aanmerking komende* klanten bedoeld in artikel 1 van dit besluit verzekeren tegen de maximumprijzen vastgesteld overeenkomstig de tarieven beschreven in bijlage 1 van dit besluit (hierna ‘sociale maximumprijzen’), terwijl in artikel 20, §2, van de elektriciteitswet sprake is van ‘residentiële beschermde klanten’ zonder meer (op de vrije en gebonden markt).

Rekening houdend met dit artikel 2 alsook de omstandigheid dat dit besluit niet in de (gedeeltelijke) opheffing voorziet van het ministerieel besluit van 12 december 2001 houdende

¹ *Parl. St.*, Kamer, 2002-2003, nr. 2208/001, p. 12.

vaststelling van de maximumprijzen voor de levering van elektriciteit (hierna 'het ministerieel besluit van 12 december 2001') dient besloten te worden dat de maximumprijzen vastgesteld bij ministerieel besluit van 12 december 2001 van toepassing blijven op de niet in aanmerking komende residentiële beschermde klanten.

4. De vaststelling dat het ministerieel besluit van 15 mei 2003 slechts betrekking heeft op de *in aanmerking komende* residentiële beschermde klanten brengt de volgende problemen met zich mee.

Artikel 20, §2, van de elektriciteitswet bepaalt uitdrukkelijk dat wanneer de federale minister bevoegd voor economie maximumprijzen vaststelt het moet gaan om maximumprijzen geldig voor het gehele grondgebied. Rekening houdend met het feit dat - zoals in paragraaf 3 van dit voorstel werd uiteengezet - het ministerieel besluit van 15 mei 2003 enkel geldt voor de geliberaliseerde markt, dus in Vlaanderen vanaf 1 juli 2003, terwijl voor de gebonden markt in Wallonië en Brussel het ministerieel besluit van 12 december 2001 blijft gelden, is er een klein verschil in maximumprijs, vermits in Vlaanderen voor een verbruik onder de 500 kWh ook de bijkomende vaste term voor vermogens boven de 10 kVA wegvalt, wat in Wallonië en Brussel niet het geval is. Dit is in strijd met artikel 20, §2, van de elektriciteitswet.

Een tweede probleem vloeit voort uit het feit dat het besluit, dat thans door de CREG voorgesteld wordt, slechts betrekking kan hebben op de maximumprijzen die krachtens het nieuwe artikel 20, §2, eerste lid, van de elektriciteitswet zijn vastgesteld. Zulks volgt uit de bewoordingen van artikel 20, §2, van de elektriciteitswet. De maximumprijzen vastgesteld in het ministerieel besluit van 12 december 2001 vallen derhalve buiten het toepassingsgebied van artikel 20, §2, van de elektriciteitswet en haar uitvoeringsbesluiten. Dit wil zeggen dat de reële nettokost dewelke de leveranciers ten laste nemen door in de bevoorrading te voorzien van *niet in aanmerking komende* residentiële beschermde klanten aan sociale maximumprijzen vastgesteld in het ministerieel besluit van 12 december 2001 niet kan worden gecompenseerd via het fonds opgericht en beheerd door de CREG. De reële nettokost ten laste van deze leveranciers kan bijgevolg ook niet gefinancierd worden door toeslagen op de tarieven of heffingen op alle of objectief bepaalde categorieën van energieverbruikers of marktoperatoren.

De CREG is van mening dat het toepassingsgebied van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 moet worden uitgebreid tot de niet in aanmerking komende residentiële beschermde klanten en het ministerieel besluit van 12 december 2001 gedeeltelijk moet worden opgeheven. Op dat moment kan het koninklijk besluit, dat de CREG thans voorstelt, alsook het ko-

ninklijk besluit tot bepaling van de nadere regels ter financiering van de reële nettokost van de tarieven van toepassing op beschermde klanten in de elektriciteitsmarkt, van toepassing zijn op de leveranciers, ten belope van al hun leveringen aan residentiële beschermde klanten, zowel vrije als gebonden (in aanmerking komende en niet in aanmerking komende).

5. De bijlage bij het ministerieel besluit van 15 mei 2003 bepaalt de eigenlijke maximumprijzen toe te passen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie.

De bijlage vermeldt eerst en vooral dat de betreffende maximumprijzen geen belasting over de toegevoegde waarde bevatten, noch de extra belastingen en heffingen gevestigd door de bevoegde overheden van toepassing op de beschermde eindverbruikers. Deze laatste moeten er bijgevolg nog worden aan toegevoegd om te weten wat de residentiële beschermde klanten moeten betalen. De sociale maximumprijzen bedragen samengevat :

SPECIFIEK SOCIAAL NORMAAL TARIEF :

- Tot 500 kWh per jaar :

Vergoeding = € 0

Proportionele term = € 0

- Boven 500 kWh per jaar :

Vergoeding = 3,50 Ne/jaar (per bijkomende kVA boven 10 kVA)

Proportionele term = (8,26Ne + 1,698Nc) cEuro/kWh

SPECIFIEK SOCIAAL TWEE-UREN TARIEF :

- Tot 500 kWh per jaar :

Vergoeding = € 0

Proportionele term = € 0

- Boven 500 kWh :

Vergoeding = 26Ne/jaar (+3,50 Ne/jaar (per bijkomende kVA boven 10 kVA)

Proportionele term = (8,26Ne + 1,698Nc) cEuro/kWh overdag

+ (3,627Ne + 1,396Nc) cEuro/kWh 's nachts

Het verschil met de gewone tarieven zoals zij zijn vastgesteld in aanbevelingen van het Controlecomité voor de Elektriciteit en het Gas (hierna 'het controlecomité') voor de gebonden markt, bestaat uit het niet-aanrekenen van de vaste term en het gratis maken van de eerste 500 kWh; in geval van een tweevoudig tarief worden de gratis kWh eerst aangerekend op de daguren. Het voordeel voor de verbruikers die genieten van het specifiek sociaal tarief is hetzelfde voor iedereen die meer dan 500 kWh verbruikt per jaar, zoals uit tabel 1 blijkt :

Tabel 1 - Verschil in € tussen het specifiek sociaal tarief en het gewoon tarief voor enkele residentiële typeklanten zoals bepaald door Eurostat

Typeklant	kWh totaal	kWh nacht	kW	Prijs normaal tarief (in €)	Sociaal tarief (in €)	Verschil(in €)
Da	600	0	3	91,26	13,06	-78,2
Db	1200	0	4	169,62	91,42	-78,2
Dc	3500	1300	9	419,71	341,51	-78,2
Dd	7500	2500	9	863,83	785,63	-78,2

Deze waarde werd berekend met gebruik van de Ne en Nc parameters voor de maand mei 2003. De formule wordt uitgedrukt in functie van die parameters. De vermindering bedraagt: € 51,02Ne + € 8,49Nc.

Voor de klanten met een verbruik van minder dan 500 kWh en een vermogen van 10 kVA of minder, kan het voordeel kleiner zijn, terwijl het voor de klanten met een verbruik lager dan 500 kWh maar een vermogen hoger dan 10 kVA groter kan zijn.

Tabel 2 - Verschil tussen specifiek sociaal tarief en normaal tarief voor bijzondere verbruiksprofielen

kWh totaal	kVA	normale prijs	sociaal tarief	verschil
300	9	52,08	0,00	-52,08
499	12	87,36	0,00	-87,36

Ontwerp van financieringsbesluit

6. Artikel 20, §2, derde lid, van de elektriciteitswet bepaalt dat de reële nettokost die voortvloeit uit de activiteit van bevoorrading van residentiële beschermde klanten tegen maximumprijzen gefinancierd wordt door toeslagen op de tarieven bedoeld in artikel 12 of door heffingen op alle of objectief bepaalde categorieën van energieverbruikers of marktoperatoren. Overeenkomstig artikel 20, §2, vierde lid, *in fine*, van de elektriciteitswet wordt zijn financiering georganiseerd door een fonds onder beheer van de CREG, volgens de regels bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Er weze derhalve opgemerkt dat het voorafgaand advies van de CREG niet vereist is voor het aannemen van dit koninklijk besluit; als formele vormvereiste is er enkel sprake van een overleg in de Ministerraad. Zulks valt te betreuren en dient het voorwerp uit te maken van een wetswijziging. Aangezien de CREG het fonds beheert, is het wel degelijk van algemeen belang haar te raadplegen in deze materie.

7. Op 9 mei 2003 heeft de Ministerraad beslist dat het ontwerp van koninklijk besluit tot bepaling van de nadere regels tot financiering van de reële nettokost van de tarieven van toepassing op beschermde klanten in de elektriciteitsmarkt (hierna 'het ontwerp van financieringsbesluit') en het ontwerp van koninklijk besluit dat dezelfde regels vastlegt voor de sociale tarieven in de gasmarkt, ter ondertekening aan het Staatshoofd mogen worden voorgelegd.

De CREG ontving van de Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling een ontwerp van dit financieringsbesluit.

8. Het ontwerp van financieringsbesluit voorziet dat, ter financiering van de reële nettokost die voortvloeit uit de bevoorrading in elektriciteit van residentiële beschermde klanten aan maximumprijzen bepaald krachtens artikel 20, §2, eerste lid, van de elektriciteitswet, een fonds wordt opgericht beheerd door de CREG. Dit fonds wordt gefinancierd door een toeslag op de tarieven bedoeld in artikel 12, §1, van de elektriciteitswet, verschuldigd door de gebruikers van het transmissienet die hem mogen doorrekenen aan hun eindafnemers. De toeslag is opvorderbaar ten aanzien van elke natuurlijke of rechtspersoon gevestigd op het Belgisch grondgebied die de vervoerde kWh voor eigen gebruik heeft verbruikt, alsook de kWh gedekt door zelfopwekking indien de gebruiker aangesloten is op het Belgische net².

Het door de Ministerraad goedgekeurde ontwerp voorziet ook dat de Koning jaarlijks, op basis van een raming opgesteld door de CREG, het bedrag vaststelt dat nodig is voor de financiering van het fonds, gebaseerd op het verschil tussen :

- de prijs van toepassing op de markt, bepaald met toepassing van artikel 20, §2, van de elektriciteitswet, voor de categorieën van gebruikers waarvan de afnamekarakteristieken gelijk zijn aan deze van de beschermde klanten en,
- de maximumprijzen vastgesteld met toepassing van artikel 20, §2, van de elektriciteitswet.

Volgens het kabinet van de Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling verwijst het eerste gedachtestreepje naar het derde lid van artikel 20, §2, van de elektriciteitswet waarin bepaald wordt dat de CREG een koninklijk besluit voorstelt over de regels ter berekening van de nettokost; de tekst van het ontwerp van financieringsbesluit zou dan ook duidelijkheidshalve beter op die manier aangevuld worden.

² Deze laatste zinsnede is moeilijk uitvoerbaar in de praktijk, aangezien de nodige informatie niet beschikbaar is bij de netbeheerder, maar individueel moet aangevraagd worden bij de zelfopwekkers.

In het ontwerp van financieringsbesluit wordt verder bepaald dat het berekende verschil dan vermenigvuldigd wordt met het aantal klanten die van het sociale tarief genieten op het Belgische grondgebied en het gemiddelde verbruik van elk van deze klanten. Het bekomen bedrag wordt verhoogd met de raming van de administratieve kosten verbonden aan de automatisering van de toekenning van het sociaal tarief voor elektriciteit, aan de opvolging ervan en aan de controle van dit dispositief door een *ad hoc* organisatie.

De CREG wijst erop en betreurt dat dit ontwerp van financieringsbesluit op die manier eigenlijk reeds de reële nettokost definieert, terwijl dit in een afzonderlijk koninklijk besluit, genomen op voorstel van de CREG moet gebeuren. Het zou dan ook gepast zijn om deze artikelen uit het ontwerp van financieringsbesluit weg te laten.

Bovendien is niet duidelijk wat bedoeld wordt met de *ad hoc* organisatie die de controle op de regeling moet uitvoeren. De vraag rijst of het hier om een totaal nieuw op te richten organisme gaat, hetgeen volgens de CREG een zware en onnodige verhoging van de administratieve kosten tot gevolg zou hebben. Volgens het Bestuur Energie zou de term '*ad hoc* organisatie' worden vervangen door de woorden 'de Commissie'.

Uit de bepalingen van het ontwerpbesluit over de financiering blijkt nog dat de opgelegde heffing mag doorgerekend worden aan alle eindafnemers, dus zowel op de volledig vrijgemaakte markt in het Vlaamse Gewest vanaf 1 juli 2003 als op de gebonden markt van het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Vermits de financiering van de specifieke sociale tarieven in de gebonden markt verwerkt zit in de andere tarieven, betekent dit dat de tarieven voor de gebonden markt, na invoering van de heffing, moeten verlaagd worden ten belope van de kost van de specifieke sociale tarieven.

VOORSTEL VAN KONINKLIJK BESLUIT (reële nettokost)

9. In uitvoering van artikel 20, §2, vierde lid, van de elektriciteitswet, en rekening houdend met het ministerieel besluit van 15 mei 2003 formuleert de CREG in bijlage een voorstel van koninklijk besluit tot bepaling van de nadere regels voor de compensatie van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven op de elektriciteitsmarkt

en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan door de betrokken operatoren. Hieronder geeft zij enige toelichting bij de artikelen.

De CREG wenst er voorafgaand op te wijzen dat het toepassingsgebied van het koninklijk besluit vandaag noodzakelijkerwijze beperkt is tot de in aanmerking komende residentiële beschermde klanten, aangezien er voor de gebonden klanten nog geen maximumprijzen werden vastgesteld in uitvoering van artikel 20, §2, van de elektriciteitswet³. Van zodra dit gebeurt, zal het koninklijk besluit desgevallend moeten aangepast worden.

Deze situatie is ongelukkig, doch artikel 20, §2, van de elektriciteitswet en haar uitvoeringsbesluiten zijn, zoals reeds uiteengezet in paragraaf 4 van dit voorstel, slechts van toepassing op maximumprijzen vastgesteld krachtens het nieuwe artikel 20, §2, eerste lid, van de elektriciteitswet en dus niet van toepassing op de sociale maximumprijzen vastgesteld in het ministerieel besluit van 12 december 2001, dat zijn rechtsgrond vindt in artikel 20, §1, van de elektriciteitswet (vóór de vervanging ervan bij wet van 20 maart 2003).

Met dit voorstel neemt de CREG geen standpunt in over de wet noch de ratio legis, maar beoogt enkel de uitvoering ervan.

Artikel 1

10. Naast de termen bepaald in artikel 2 van de elektriciteitswet definieert artikel 1 van het besluit een aantal bijkomende termen.

Artikel 2

11. In artikel 2 van het besluit wordt de reële nettokost per residentieel beschermde klant gedefinieerd als het verschil tussen de sociale maximumprijs waarop de klant recht heeft op grond van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 en de prijs die deze klant bij hetzelfde, door hem gekozen of hem toegewezen elektriciteitsbedrijf, zou betalen indien hij geen residentieel beschermde klant was.

³ Zie paragraaf 3 van dit voorstel.

Artikel 3

12. De bepaling van de marktprijs in de geliberaliseerde markt vereist een administratieve opvolgings- en controleprocedure. Het is immers niet de bedoeling dat het elektriciteitsbedrijf de marktprijs die hij voor residentiële beschermde klanten theoretisch moet berekenen om een verschil te kunnen maken met de sociale maximumprijzen kunstmatig hoog zou stellen om aldus dat verschil de hoogte in te jagen. Daarom moet de marktprijs, die voor de residentiële beschermde klanten bepaald moet worden teneinde het verschil met de sociale marktprijs te berekenen, vergeleken worden met de normale marktprijs die door hetzelfde elektriciteitsbedrijf wordt toegepast voor niet residentiële beschermde klanten die dezelfde afnamekenmerken vertonen als de residentiële beschermde klant.

De CREG stelt voor te werken met algemeen vastgestelde typeklanten. Bij de eigenlijke controle dient dan te worden geverifieerd of er geen onverklaarbare verschillen zijn tussen de prijzen toegepast door verschillende elektriciteitsbedrijven.

Artikel 4

13. Het verschil, of de reële nettokost, moet voor elke verstuurd factuur berekend worden en dient geglobaliseerd te worden in trimestriële staten die gevoegd worden bij de schuldvorderingen.

Artikel 5

14. In artikel 5 van het besluit wordt bepaald dat het elektriciteitsbedrijf die residentiële beschermde klanten heeft bevoorrad tegen de maximumprijzen vastgesteld in het ministerieel besluit van 15 mei 2003 eveneens recht heeft op terugbetaling van de extra administratieve kost die hij draagt ten gevolge van het systeem van sociale maximumprijzen.

Dit stemt overeen met de bedoeling van de wetgever uiteengezet in de memorie van toelichting bij artikel 21 van de wet van 20 maart 2003⁴ :

“Het bedrijf/bedrijven onderworpen aan deze openbare dienstverplichting zal/zullen een afzonderlijke boekhouding voeren om de transparantie van het systeem en de dekking van de kosten die ten laste komen van dit bedrijf/deze bedrijven te waarborgen (verschil tussen markttarief en sociaal tarief, meerkost(en) voor het beheer van beschermde klanten en, in voorkomend geval, voor de automatische toekenning van deze tarieven).”

⁴ Parl. St., 2002-2003, nr. 2208/001, p. 13.

Artikel 6

15. Om de nodige controle te kunnen uitoefenen op de te vergoeden kosten, wordt elk elektriciteitsbedrijf door artikel 20, §2, tweede lid, van de elektriciteitswet verplicht een afzonderlijke boekhouding bij te houden in verband met de toepassing van de sociale maximumprijzen, vastgesteld krachtens het ministerieel besluit van 15 mei 2003, die door de CREG gecontroleerd kan worden.

De CREG is van mening dat deze boekhouding de volgende elementen dient te omvatten :

- a) afzonderlijke omzetcijfers voor de residentiële beschermde klanten die aan sociale maximumprijzen vastgesteld in het ministerieel besluit van 15 mei 2003 gefactureerd worden;
- b) omzetcijfers betreffende de onder a) bedoelde klanten maar berekend met de normale prijzen toegepast door het elektriciteitsbedrijf voor gelijkaardige klanten, met dien verstande dat in deze prijzen de verhouding verkoop/aankoop niet groter kan zijn dan het gemiddelde bij andere klanten van dezelfde leverancier met gelijkaardige afnamekarakteristieken;
- c) de bijkomende administratieve kosten veroorzaakt door de toepassing van de sociale maximumprijzen vastgesteld in het ministerieel besluit van 15 mei 2003;
- d) een becijferde en met de boekhouding overeenstemmende uiteenzetting met betrekking tot de bruto toegevoegde waarde gerealiseerd door het elektriciteitsbedrijf op de bevoorrading van de niet-residentiële beschermde klanten, met het oog op een controle op de redelijkheid van de kosten;
- e) de nettokost door het elektriciteitsbedrijf te recupereren van het fonds voor de financiering van de maximumprijzen vastgesteld in het ministerieel besluit van 15 mei 2003.

Artikel 7

16. De elektriciteitsbedrijven zullen telkens de eerste maand na afloop van een kwartaal, dus in de praktijk in april, juli, oktober en januari, een schuldvordering kunnen indienen bij de CREG voor de terugbetaling van de nettokost verbonden aan de toepassing van de sociale maximumprijzen in het afgelopen kwartaal. Bij deze schuldvordering wordt een nominatieve lijst gevoegd van alle in het betrokken kwartaal door het elektriciteitsbedrijf bevoorrade residentiële beschermde klanten.

De lijst vermeldt de normale marktprijs voor die klanten en het verschil met de sociale maximumprijs. Meegestuurd wordt ook een overzicht van de marktprijs die in het betrokken kwartaal voor verschillende, in bijlage bij het koninklijk besluit op te nemen typeklanten, werd toegepast.

De schuldvordering van januari geeft ook een overzicht van het volledige afgelopen jaar, met de gevraagde tussenkomsten en de ontvangen bedragen, en bevat ook de aanvraag tot terugbetaling van de bijkomende administratiekosten van het voorgaande jaar.

De schuldvorderingen moeten worden ondertekend door (een) perso(o)n(en) met handtekeningsbevoegdheid voor het elektriciteitsbedrijf.

Artikel 8

17. Artikel 8 van het besluit bepaalt dat de CREG voor de terugbetaling zorgt van de reële nettokost door het fonds ter financiering ervan, binnen een termijn van drie maanden na ontvangst van de schuldvordering. Indien het fonds niet genoeg geld bevat om alle betalingen te verrichten worden de betalingen verricht in volgorde van indiening van de schuldvordering; de schuldvorderingen die niet meer (volledig) kunnen betaald worden, worden als eerste betaald zodra het fonds terug over de nodige middelen beschikt.

Artikel 9

18. De CREG kan op elk moment controles ter plaatse uitvoeren om de juistheid van de haar verstrekte gegevens te controleren.

Artikel 10

19. Artikel 10 van het besluit bevat strafsancities voor inbreuken op de bepalingen van het besluit. Deze bepaling vindt haar rechtsgrond in artikel 30, §2, van de elektriciteitswet.

De CREG wenst te benadrukken dat zij, bij de vaststelling van onregelmatigheden in de toepassing van de sociale maximumprijzen en de terugvordering van de reële nettokost, bovendien gebruik kan maken van haar bevoegdheid tot het opleggen van administratieve geldboetes overeenkomstig artikel 31 van de elektriciteitswet.

Artikel 11

20. Teneinde coherent te zijn met het ministerieel besluit van 15 mei 2003 dat in werking treedt vanaf 1 juli 2003, wordt voor het besluit eveneens een inwerkingtreding voorzien vanaf 1 juli 2003.

VOORSTEL VAN KONINKLIJK BESLUIT (forfaitair systeem)

Administratieve last

21. Het systeem dat erin bestaat de reële nettokost van de elektriciteitsbedrijven te vergoeden betekent een enorme administratieve last enerzijds voor de elektriciteitsbedrijven en anderzijds voor de CREG.

Elk elektriciteitsbedrijf dient immers voor elke klant afzonderlijk te berekenen wat de prijs zou zijn geweest voor de klant indien hij een niet residentiële beschermde klant zou zijn geweest. De boekhouding die hij dient bij te houden zal derhalve complex en zwaar zijn.

De administratieve impact voor de CREG is ook niet onbelangrijk. Elke factuur van elk elektriciteitsbedrijf dient immers te worden gecontroleerd. In elk geval lijkt op die manier de zuinigheid van het systeem niet te worden bevorderd, hetwelk nochtans in de Memorie van toelichting bij artikel 21 van de wet van 20 maart 2003 onderstreept werd.⁵

Daarom beveelt de CREG een dringende wetswijziging aan teneinde in een eenvoudiger en werkbaar systeem te voorzien.

Forfaitair ristorno als alternatief

22. Het systeem waarvoor de CREG sterk pleit is het forfaitair ristorno. Dit systeem gaat uit van de idee dat de residentiële beschermde klanten het voordeel, uitgedrukt in € per jaar, zijnde het verschil tussen het specifiek sociaal tarief en het normale gereguleerde tarief dat

⁵ *Parl.St.*, 2002-2003, nr. 2208/001, p. 13.

zij in de gebonden markt genoten, ook in de geliberaliseerde markt genieten, onder de vorm van een forfaitair bedrag als *ristorno* op hun jaarlijkse elektriciteitsfactuur.

De berekening van de kost hieraan verbonden voor de elektriciteitsbedrijven belast met de bevoorrading van de residentiële beschermde klanten is dan heel eenvoudig, want hij bestaat gewoon uit het forfaitaire bedrag vermenigvuldigd met het aantal door het elektriciteitsbedrijf bevoorradete residentiële beschermde afnemers. Bovendien vermindert de administratieve last voor de elektriciteitsbedrijven alsook voor de CREG dan aanzienlijk.

Deze mogelijkheid biedt de residentiële beschermde klanten een qua bedrag identiek voordeel als wat zij vandaag genieten, terwijl zij anderzijds toch op de markt naar het beste tarief zouden kunnen gaan zoeken en eventueel dus qua te betalen eindbedrag voor hun elektriciteit nog lager zouden kunnen uitkomen dan de sociale maximumprijzen vastgesteld bij ministerieel besluit van 15 mei 2003.

Gelet op de berekening in paragraaf 5 van onderhavig voorstel, zou men elke rechthebbende op het specifiek sociaal tarief jaarlijks een bedrag van €51,02 Ne + 8,49 Nc kunnen toekennen als vermindering op zijn elektriciteitsfactuur. Dit bedrag evolueert dan mee met de Nc en Ne parameters. Die korting is voor elke rechthebbende dezelfde, maar de prijs die elke rechthebbende uiteindelijk betaalt voor zijn elektriciteit hangt af van de leverancier die hij kiest en van het gebied waar hij woont, vermits de distributienettarieven, die een belangrijk deel van de totale elektriciteitsprijs uitmaken, per distributienetbeheerder verschillen.

Vereiste wetgevende initiatieven

23. Teneinde het systeem van het forfaitair *ristorno* in te voeren dienen artikel 20, §2, van de elektriciteitswet, alsook het ministerieel besluit van 15 mei 2003 te worden gewijzigd. De sociale maatregelen vastgesteld in het ministerieel besluit van 12 december 2001 dienen te worden opgegeven.

Meer concreet dient artikel 20, §2, van de elektriciteitswet als volgt te worden vervangen :

“Na advies van de commissie en overleg met de gewesten kan de federale minister bevoegd voor economie, na beraadslaging in Ministerraad, een forfaitaire jaarlijkse tegemoetkoming vaststellen die op het gehele grondgebied geldt voor de le-

vering van elektriciteit aan residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie.

Elektriciteitsbedrijven kennen de tegemoetkoming bedoeld in het eerste lid jaarlijks toe aan de residentiële beschermde klanten en voeren een afzonderlijke boekhouding voor deze activiteit.

De nettokost die voortvloeit uit deze activiteit wordt gefinancierd door toeslagen op de tarieven bedoeld in artikel 12 of door heffingen op alle of objectief bepaalde categorieën van energieverbruikers of marktoperatoren.

Op voorstel van de commissie stelt de Koning de regels vast voor de bepaling van deze kost en de tussenkomst ten gunste van de betrokken marktoperatoren voor het ten laste nemen ervan. Zijn financiering wordt georganiseerd door een fonds onder beheer van de commissie, volgens de regels bepaald bij een besluit, vastgesteld na advies van de Commissie en na overleg in de Ministerraad.

Elk besluit dat een toeslag of heffing zoals bedoeld in het derde lid invoert, wordt geacht nooit uitwerking te hebben gehad indien het niet bij wet is bekrachtigd binnen de twaalf maanden na de datum van zijn inwerkingtreding.

De bepalingen van de wet van 22 januari 1945 op de economische reglementering en de prijzen zijn van toepassing, met uitzondering van artikel 2, §4, laatste lid, en §5, voor de bepaling van de maximumprijzen bedoeld in paragraaf 1 en in het eerste lid.”

Het ministerieel besluit van 15 mei 2003 dient te worden vervangen door een besluit dat aan de residentiële beschermde klanten een jaarlijks ristorno op hun elektriciteitsfactuur toekent van €51,02 Ne + €8,49 Nc. Ook de terugbetaling van de administratiekosten dient te worden geforfaitariseerd.

Artikel 2 van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 samen met de bijlage dienen bijgevolg als volgt te worden vervangen :

“De elektriciteitsbedrijven kennen aan residentiële beschermde klanten bedoeld in artikel 1 van dit besluit een forfaitaire jaarlijkse tegemoetkoming toe van €51,02 Ne + €8,49 Nc per jaar. Indien het elektriciteitsbedrijf meerdere facturen per jaar verstuurt aan de betrokken klant, wordt de tegemoetkoming in twaalfden van het hiervoor vermelde bedrag over die verschillende facturen verdeeld proportioneel het aantal maanden waarop de factuur betrekking heeft. “

Een voorstel van koninklijk besluit tot vaststelling van de regels ter bepaling van de forfaitaire nettokost en de tussenkomst ten gunste van de betrokken marktoperatoren voor het laste nemen ervan wordt in bijlage gevoegd. Dit voorstel dient in rekening te worden genomen samen met een wijziging van artikel 20, §2, van de elektriciteitswet, een wijziging van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 op de manier zoals in deze paragraaf weergegeven en een opheffing van de sociale maatregelen vastgesteld in het ministerieel besluit van 12 december 2001.

De CREG herhaalt dat ze met dit voorstel geen standpunt inneemt over de wet, maar enkel de correcte uitvoering van de *ratio legis* beoogt.

Artikelsgewijze bespreking van het voorstel van koninklijk besluit

Artikel 1

24. Naast de termen bepaald in artikel 2 van de elektriciteitswet definieert artikel 1 van het besluit een aantal bijkomende termen.

Artikel 2

25. In artikel 2 van het besluit wordt de reële nettokost per residentieel beschermde klant gedefinieerd als het bedrag van het *ristorno* dat het elektriciteitsbedrijf aan de residentiële beschermde klant heeft toegekend. Het elektriciteitsbedrijf heeft derhalve het recht op terugbetaling van het *ristorno* dat hij toekende.

Artikel 3

26. Artikel 3 van het besluit bepaalt dat het elektriciteitsbedrijf bovendien recht heeft op terugbetaling van de extra administratieve kosten veroorzaakt door de toepassing en opvolging van het recht op *ristorno*. Deze extra administratieve kost wordt vastgelegd op 10% van het *ristorno* per jaar per residentieel beschermde klant.

Artikel 4

27. Om controle te kunnen uitoefenen op de te vergoeden kosten, wordt elk elektriciteitsbedrijf door artikel 20, §2, tweede lid, van de elektriciteitswet verplicht een afzonderlijke boekhouding bij te houden in verband met de toepassing van het forfaitair *ristorno*. Gelet op de eenvoud van het forfaitair systeem, kan het hier gaan om een zeer lichte vorm van boekhouding.

De CREG is van mening dat deze boekhouding de volgende elementen dient te omvatten :

- a) de gegevens van de residentiële beschermde klanten die recht hebben op een ristorno, opgedeeld in tariefgroepen;
- b) de nettokost voor het elektriciteitsbedrijf te recupereren van het fonds ter financiering van de sociale maximumprijzen : het bedrag van artikel 2 van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 + de bijkomende administratiekosten ten belope van 10% van het ristorno bepaald in artikel 3 van dit besluit vermenigvuldigd met het aantal door het elektriciteitsbedrijf bevoorradete beschermde klanten per tariefgroep.

Artikel 5

28. De elektriciteitsbedrijven zullen telkens de eerste maand na afloop van een kwartaal, dus in de praktijk in april, juli, oktober en januari, een schuldvordering kunnen indienen bij de CREG voor de terugbetaling van het ristorno. Bij deze schuldvordering wordt een nominatieve lijst gevoegd van alle in het betrokken kwartaal door het elektriciteitsbedrijf bevoorradete residentieel beschermde klanten.

De schuldvordering van januari geeft ook een overzicht van het volledige afgelopen jaar, met de gevraagde tussenkomsten en de ontvangen bedragen, en bevat ook de aanvraag tot terugbetaling van de bijkomende administratiekosten van het voorgaande jaar.

De schuldvorderingen moeten worden ondertekend door (een) perso(o)n(en) met handtekeningsbevoegdheid voor het elektriciteitsbedrijf.

Artikel 6

29. Artikel 6 van het besluit bepaalt dat de CREG voor de terugbetaling van de reële nettokost zorgt door het fonds ter financiering ervan, binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van de schuldvordering. Indien het fonds niet genoeg geld bevat om alle betalingen te verrichten worden de betalingen verricht in volgorde van indiening van de schuldvordering; de schuldvorderingen die niet meer (volledig) kunnen betaald worden, worden als eerste betaald zodra het fonds terug over de nodige middelen beschikt.

Artikel 7

30. De CREG kan op elk moment controles ter plaatse uitvoeren om de juistheid van de haar verstrekte gegevens te controleren.

Artikel 8

31. Artikel 8 van het besluit bevat strafsancities voor inbreuken op de bepalingen van het besluit. Deze bepaling vindt haar rechtsgrond in artikel 30, §2, van de elektriciteitswet.

De CREG wenst te benadrukken dat zij, bij de vaststelling van onregelmatigheden in de toepassing van het forfaitair ristorno en de terugvordering ervan van het fonds, bovendien gebruik kan maken van haar bevoegdheid tot het opleggen van administratieve geldboetes overeenkomstig artikel 31 van de elektriciteitswet.

Artikel 9

32. Teneinde coherent te zijn met het ministerieel besluit van 15 mei 2003 dat in werking treedt vanaf 1 juli 2003, wordt voor het besluit eveneens een inwerkingtreding voorzien vanaf 1 juli 2003.

Voor de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas :

Guido CAMPS
Directeur

Christine VANDERVEEREN
Voorzitter van het Directiecomité

BIJLAGEN

A. Voorstel van koninklijk besluit (reële nettokost)

KONINKRIJK BELGIE

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Voorstel van koninklijk besluit tot vaststelling van de nadere regels voor de compensatie van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitsmarkt en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan door de betrokken marktoperatoren

ALBERT II, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, inzonderheid op artikel 20, § 2, vervangen door de wet van 20 maart 2003 tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 en van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, en artikel 30, §2;

Gelet op het koninklijk besluit van ... tot bepaling van de nadere regels tot financiering van de reële nettokost van de tarieven van toepassing op beschermde klanten in de elektriciteitsmarkt;

Gelet op het advies van de inspecteur van financiën, gegeven op ...2003 ;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, §1, vervangen bij de wet van 4 juli 1989 en gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996 ;

Gelet op het voorstel van de CREG gegeven op....

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Op de voordracht van Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Mobiliteit en Vervoer en Onze Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

Artikel 1. §1. De definities vervat in artikel 2 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, hierna “de wet” genoemd, zijn van toepassing op dit besluit.

§2. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° “residentiële beschermde klanten” : de eindafnemers van elektriciteit die aan de voorwaarden van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie, voldoen;

2° “het ministerieel besluit van 15 mei 2003” : het ministerieel besluit van 15 mei 2003 , tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie.

3° “sociale maximumprijzen” : de maximumprijzen vastgesteld krachtens artikel 20, §2, eerste lid, van de wet.

Artikel 2. Het elektriciteitsbedrijf dat residentiële beschermde klanten heeft bevoorraad tegen de sociale maximumprijzen, heeft recht op terugbetaling van het verschil tussen de sociale maximumprijs die hij heeft aangerekend aan de residentiële beschermde klanten en de normale prijs die hij aan diezelfde klanten zou hebben aangerekend indien zij niet beschermde klanten zouden zijn geweest.

Artikel 3. §1. De prijs bedoeld in artikel 2 van dit besluit is gelijk aan de normale marktprijs die het elektriciteitsbedrijf aanreket aan niet beschermde klanten met gelijkaardige afnamekarakteristieken.

§2. Op de normale marktprijs die in rekening wordt gebracht bij de berekening van het verschil met de sociale maximumprijs mag het elektriciteitsbedrijf geen grotere verhouding aankoopprijs/verkoopprijs realiseren dan op de gemiddelde prijs aangerekend aan andere klanten met gelijkaardige afnamekarakteristieken.

Artikel 4. Het verschil tussen de marktprijs en de sociale maximumprijs wordt voor elke residentieel beschermde klant berekend ter gelegenheid van elke facturatie.

Artikel 5. Het elektriciteitsbedrijf dat residentiële beschermde klanten heeft bevoorraad tegen de sociale maximumprijzen, heeft bovendien recht op terugbetaling van de extra administratieve kosten die door de toepassing en opvolging van de sociale maximumprijzen worden veroorzaakt.

Artikel 6. De afzonderlijke boekhouding bedoeld in artikel 20, §2, tweede lid, van de wet omvat :

1° afzonderlijke omzetcijfers voor de residentiële beschermde klanten die aan sociale maximumprijzen gefactureerd worden;

2° omzetcijfers van de onder 1° bedoelde klanten maar berekend met de normale tarieven van het elektriciteitsbedrijf, met dien verstande dat in deze tarieven de verhouding verkoopprijs/aankoopprijs niet groter kan zijn dan het gemiddelde bij andere klanten van dezelfde elektriciteitsbedrijf met gelijkaardige afnamekarakteristieken;

3° de bijkomende administratieve kosten veroorzaakt door de toepassing van de sociale maximumprijzen;

4° een becijferde en met de boekhouding overeenstemmende uiteenzetting met betrekking tot de bruto toegevoegde waarde gerealiseerd door het elektriciteitsbedrijf op de bevoorrading van de niet-residentiële beschermde klanten, met het oog op een controle op de redelijkheid van de kosten;

5°de nettokost door het elektriciteitsbedrijf te recupereren van het fonds ter financiering van de sociale maximumprijzen.

Art. 7. §1. Elk elektriciteitsbedrijf dat een residentieel beschermde klant heeft bevoorrad tegen sociale maximumprijzen, dient de maand volgend op elk kwartaal een schuldvordering in bij de Commissie.

§2. Deze schuldvordering omvat, naast de vermelding van het totaal verschuldigde bedrag, een nominatieve lijst van de bevoorradde residentieële beschermde klanten, met vermelding van het gefactureerd bedrag, van het aan de normale marktprijs verschuldigde bedrag en van het verschil tussen de twee bedragen. Bij de schuldvordering wordt ook een overzicht gevoegd van de normale marktprijzen toegepast door het betrokken elektriciteitsbedrijf voor verschillende, door de Commissie nader te definiëren typeklanten.

§3. De schuldvordering ingediend in de maand januari bevat bovendien een overzicht van de totale nettokosten veroorzaakt door de bevoorrading tegen sociale maximumprijzen en van de ontvangen terugbetalingen; deze schuldvordering geeft bovendien een omstandige opgave van de bijkomende administratieve kosten veroorzaakt door de toepassing en opvolging van de sociale maximumprijzen.

§4. De schuldvorderingen worden ondertekend door een of meerdere personen met handtekeningsbevoegdheid voor het elektriciteitsbedrijf.

Art. 8. Het fonds bedoeld in artikel 20, §2, vierde lid, van de wet neemt de conform de bepalingen van dit besluit ingediende en correct bevonden schuldvorderingen ten laste binnen de drie maanden na ontvangst ervan. Indien het fonds niet genoeg middelen bevat, wordt de betaling van de schuldvorderingen die niet meer konden voldaan worden uitgesteld tot de nodige middelen weer in het fonds voorhanden zijn.

Art. 9. De Commissie kan op elk moment controles ter plaatse uitvoeren bij om het even welke elektriciteitsbedrijf dat een terugbetaling van de reële nettokost heeft ontvangen. De afzonderlijke boekhouding bedoeld in artikel 6 van dit besluit, samen met al haar verantwoordingsstukken, moeten steeds ter beschikking van de Commissie worden gehouden. Eventuele geconstateerde onregelmatigheden geven aanleiding tot een terugstorting door de betrokken elektriciteitsbedrijf aan het fonds.

Art. 10. Inbreuken door elektriciteitsbedrijven op de bepalingen van dit besluit worden gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van € 1,23 tot € 495,78 of met één van die straffen alleen.

Art. 11. Dit besluit heeft uitwerking vanaf 1 juli 2003.

Art. 12. Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Mobiliteit en Vervoer en Onze Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te

Van Koningswege :

B. Voorstel van koninklijk besluit (forfaitair systeem; na vereiste wetswijzigingen)

KONINKRIJK BELGIE
MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Voorstel van koninklijk besluit tot vaststelling van de nadere regels voor de compensatie van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitsmarkt en de tussenkomstregels door betrokken marktoperatoren

ALBERT II, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, inzonderheid op artikel 20, § 2, vervangen door de wet van 20 maart 2003 tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 en van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en artikel 30, §2;

Gelet op het koninklijk besluit van ... tot bepaling van de nadere regels tot financiering van de reële nettokost van de tarieven van toepassing op beschermde klanten in de elektriciteitsmarkt;

Gelet op het advies van de inspecteur van financiën, gegeven op ...2003 ;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, §1, vervangen bij de wet van 4 juli 1989 en gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996 ;

Gelet op het voorstel van de CREG gegeven op....

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Op de voordracht van Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Mobiliteit en Vervoer en Onze Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

Artikel 1. §1. De definities vervat in artikel 2 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, hierna “de wet” genoemd, zijn van toepassing op dit besluit.

§2. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° “residentiële beschermde klanten” : de eindafnemers van elektriciteit die aan de voorwaarden van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie, voldoen.

2° “het ministerieel besluit van 15 mei 2003” : het ministerieel besluit van 15 mei 2003 , tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie.

3° “het ristorno” : de forfaitaire jaarlijkse tegemoetkoming bepaald in het ministerieel besluit van 15 mei 2003.

Artikel 2. Het elektriciteitsbedrijf dat residentiële beschermde klanten heeft bevoorraad tegen de voorwaarden bepaald in het ministerieel besluit van 15 mei 2003, heeft recht op terugbetaling van het ristorno dat krachtens het ministerieel besluit van 15 mei 2003 aan de beschermde klanten is toegekend.

Artikel 3. Het elektriciteitsbedrijf dat residentiële beschermde klanten heeft bevoorraad tegen de voorwaarden bepaald in het ministerieel besluit van 15 mei 2003, heeft bovendien recht op terugbetaling van de extra administratieve kosten die door de toepassing en opvolging van het recht op het ristorno veroorzaakt worden. Deze extra administratieve kosten worden vastgelegd op 10% van het ristorno per bevoorraade residentieel beschermde klant per jaar.

Artikel 4. De afzonderlijke boekhouding, bedoeld in artikel 20, §2, van de wet omvat :

1° gegevens van de residentiële beschermde klanten die recht hebben op een ristorno, opgedeeld in tariefgroepen;

2° de nettokost door de elektriciteitsbedrijf te recupereren van het fonds ter financiering van de sociale maximumprijzen : het bedrag bepaald door artikel 2 van het ministerieel besluit van 15 mei 2003, vermeerderd met de bijkomende administratiekosten ten belope van 10 % van het bedrag van het ristorno bepaald in artikel 3 van dit besluit, vermenigvuldigd met het aantal door het elektriciteitsbedrijf bevoorraade residentiële beschermde klanten per tariefgroep.

Art. 5. §1. Elk elektriciteitsbedrijf dat een residentieel beschermde klant heeft bevoorraad tegen de voorwaarden bepaald in het ministerieel besluit van 15 mei 2003, dient de maand volgend op elk kwartaal een schuldvordering in bij de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas.

§2. Deze schuldvordering omvat, naast de vermelding van het totaal verschuldigde bedrag, een nominatieve lijst van de bevoorraade residentiële beschermde klanten per tariefgroep.

§3. De schuldvordering ingediend in de maand januari bevat bovendien een overzicht van de totale nettokosten veroorzaakt door de toepassing en opvolging van het recht op een ristorno en van de ontvangen terugbetalingen.

§4. De schuldvorderingen worden ondertekend door een of meerdere personen met handtekeningsbevoegdheid voor het elektriciteitsbedrijf.

Art. 6. Het fonds bedoeld in artikel 20, §2, van de wet neemt de conform de bepalingen van dit besluit ingediende en correct bevonden schuldvorderingen binnen de drie maanden na ontvangst ervan ten laste. Indien het fonds niet genoeg middelen bevat, wordt de betaling van de schuldvorderingen die niet meer konden voldaan worden uitgesteld tot de nodige middelen weer in het fonds voorhanden zijn.

Art. 7. De Commissie kan op elk moment controles ter plaatse uitvoeren bij om het even welke elektriciteitsbedrijf die een terugbetaling van de reële nettokost heeft ontvangen. De afzonderlijke boekhouding vermeld in artikel 6 van dit besluit, samen met al haar verantwoordingsstukken, moeten steeds ter beschikking van de Commissie worden gehouden. Eventuele geconstateerde onregelmatigheden geven aanleiding tot een terugstorting door de betrokken elektriciteitsbedrijf aan het fonds.

Art. 8. Inbreuken door elektriciteitsbedrijven op de bepalingen van dit besluit worden gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van € 1,23 tot € 495,78 of met één van die straffen alleen.

Art. 9. Dit besluit heeft uitwerking vanaf 1 juli 2003.

Art. 10. Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Mobiliteit en Vervoer en Onze Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te

Van Koningswege :